

Starvin Marvin komt ijzersterk terug

Starvin Marvin, gezien op zondag 11 maart in JH De Spiegel, Aalter.

AALTER – Vijf jaar is het geleden dat zanger-gitarist-kompunist Starvin Marvin een minipel uitbracht. Dat Marvin voor de produktie van die plaat de hulp kreeg van niemand minder dan Kevin Ayers, mocht niet baten; plaat en artiest verdwenen in de vergetelheid. Afgelopen zondag echter stond Starvin Marvin voor het eerst sinds lang weer op een Vlaamse affiche; samen met drummer Danny Martien en basist Dolf De Wolf zette hij met een set hoogwaardige rocksongs in minder dan geen tijd de Aalterse klub De Spiegel in vuur en vlam.

Dat het zolang geduurd heeft vooraleer Starvin Marvin na het uitbrengen van zijn plaat van zich liet horen, heeft vooral met zakelijke teleurstel-

lingen te maken. „De platenfirma liet me als een baksteen vallen, van alle beloofde begeleiding, de steun van een artiestenbureau dat optredens zou opsnorren, van dat alles kwam niets in huis” zo legt Starvin Marvin zelf uit. „Achteraf gezien is de lakse houding van die platenfirma misschien niet zo'n ramp geweest als ik destijds heb gedacht. De plaat werd immers overhaast en op vier dagen tijd opgenomen, achteraf gezien ben ik blij dat ik niet op die plaat word vastgeprikt en heb ik er lessen uit geleerd. Als ik de volgende keer de studio in ga, dan zal ik beter voorbereid zijn en zal er meer tijd moeten zijn.”

Over het songmateriaal waarmee hij nu opnieuw live uitpakt, is Starvin Marvin kort. „Het zijn songs uit verschillende periodes in mijn leven” zegt hij. „Wat ze gemeenschappelijk hebben, is hun rock'n'roll-drift en de manier waarop ze leven. Indertijd zongen de rockers: „let your love shine”, weet je nog. Inmiddels staat

het wat lullig om zoiets te zingen, maar toch is het dat wat ik via mijn songs poog te doen. De sintel „authenticiteit” van de rock'n'roll brandende houden, iets vertellen met inhoud om er de mensen mee te raken, mee te ontroeren. Muzikaal je zijn uitstralen.”

Een half uurtje later maakte Starvin Marvin die woorden op het podium waar. Voor een goed gevuld huis zette hij de eerste set in met „Snowblind” en het spetterend openbarstende „Love To You” waarin driftig opgebouwde rockpatronen sensueel werden afgebroken door een fikse walking bass, er waren de rauwe rock'n'roll van een nummer als „Speeding Heart”, met op het einde een scheurende gitaarsolo, en „Another Time Before”, een majestueus opgepoetste sleper waarop je met de herwonnen liefde van je leven gracieus doorheen met exuberante kristallen lusters verlichte balzalen kan walsen. Adembenemend mooi was dit, met een via een gitaarsynthesiser

gecreëerde orgelstuk, en bijzonder belastend voor de daaropvolgende songs die beschroomd en met de pet in de hand in de schaduw bleven staan.

Energie

In de tweede set gaf Starvin Marvin plankgas. „Flight 707” en het van Chris Spedding bekende „Ain't Superstitious” rockten als de beesten en laadden zich zo vol energie dat de songstructuren uit de naden barstten. „Working For Succes” en „When Love Comes” dompelden de enthousiaste kroeg in een reggaesfeertje, onze favoriet van deze set was echter „Felix Blues”, een ouderwetse blues waarin Tom Waits en Charles Bukowski aan de tapkast hingen en tussen twee vodka's in sterke verhalen uitwisselden om daarna samen naar huis te waggelen en onderweg hun levensgeheimen, die ze nuchter nauwelijks te denken durven, luidop aan de sterren toe te vertrouwen. Starvin Marvin werd verdiend teruggeroepen en trakteerde met een uitstekende versie van Bob Dylans „Sweet Mary”.

Wat Starvin Marvin live zo onweerstaanbaar maakt, is zijn entoesiasme en de manier waarop hij met zijn songmateriaal omgaat. De man is dan wel soms een slordig gitarist en zingt bijwijlen even gewild vals als Lou Reed en Neil Young samen – het groepsgeluid heeft inderdaad soms wat van een veredelde jamsessie – maar Starvin Marvin is zo levensrecht, dat hij je op minder dan geen tijd meesleurt op zijn tocht.

Bovendien liet Starvin Marvin zich begeleiden door twee uitstekende sessiemusici. Van Danny Martien, altijd even hard als verfijnd inventief, is al geweten dat hij tot de beste drummers van dit land behoort. Bassist Dolf De Wolf was de rustige jongen in de line-up, een toonbeeld van stabiele vakkennis met gevoel voor nuancering en soms biezonder beklijvende loopjes en breaks.

Wie Starvin Marvin wil boeken, kan hem bereiken op het nummer 091-44.49.27. (DTG)